

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 695 יום ה' 20 במרץ 2014

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

ביום 25.3.14 – פאנל מומחים בפייסבוק של רשות המסים – מענק עבודה //
מלכר"ים - הסדר אורכות לגבי דוחות כספיים לשנת 2013 ואישור ניהול תקין //

העברת חומר לנישום בשלב השומה

עליון – שבח – הפסד הון יותר בקיזוז שבח לנושה רק באישור הנישום //
מע"מ – השתק שיפוטי כלפי המדינה בהליכי מע"מ //
מע"מ – אימתי יחול הפטור ממע"מ בגין רכישת "דירת מגורים" //

רשות המסים פושטת על ענף הסלולאריים // נתפס בשדה עם רולקסים ומזומן //
שרת המשפטית נאבקה בשחיתות // תשובות להתמחות עו"ד – לא מיידיות !

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

ביום 25.3.14 – פאנל מומחים בפייסבוק של רשות המסים – מענק עבודה

הבקשות לקבלת המענק מוגשות בכל אחד מסניפי דואר ישראל בהליך פשוט וממוחשב והנתונים מועברים ישירות למחשבי הרשות (הגשת הבקשה אינה כרוכה בתשלום). התשלום מופקד במועדים הקבועים בחוק ישירות בחשבונות הבנק של הזכאים וכתוספת נטו לשכר מעבודה .

♦ רשות המסים מפרסמת באתר האינטרנט "סימולאטור מענק עבודה" - באמצעותו כל אזרח יכול לבדוק את זכאותו לקבלת המענק וכן קיים באתר יישום המאפשר לכל מי שכבר הגיש תביעה לעקוב אחר מהלך הטיפול בפניה שהוגשה. כמו כן, הרשות מפעילה מרכז מידע טלפוני (במספרי הטלפון: *4954 או 1-222-4954 או 02-5656400 .

♦ רשות המסים תקיים ביום 25.3.14 בשעות 15:00-17:00 בעמוד הפייסבוק שלה פאנל מומחים בנושא מענק עבודה. הציבור מוזמן לברר ולשאל כל מה שברצונם לדעת בנושא.

♦ כידוע, מענק עבודה הוא תשלום לזכאים הניתן כתוספת להכנסה החודשית ונועד, בין היתר, לעודד השתתפות במעגל העבודה, להגדיל את ההכנסות של העובדים ברמות השכר הנמוכות ולצמצם את הפערים הכלכליים.

♦ הגשת בקשה למענק עבודה עד סוף חודש מרץ תאפשר לזכאים לקבל את התשלום הראשון כבר בחודש יולי השנה. עד כה הוגשו עשרות אלפים של בקשות לקבלת המענק. ככלל, שכירים ועצמאים המרוויחים עד כ-6,700 ₪ לחודש, העומדים בתנאי הזכאות, יכולים להגיש בקשות לקבלת המענק עבור שנת המס 2013, ולקבל מענק העבודה.

מלכר"ים - הסדר אורכות לגבי דוחות כספיים לשנת 2013 ואישור ניהול תקין 2015

ראוי להדגיש כי, גם השנה יש צורך במשלוח אחד בלבד של רשימת הגופים המיוצגים באמצעות המייל וזאת, עד 30.6.2014.

♦ לתשומת ליבכם: הדיווח לגבי עמותות וחברות לתועלת הציבור יבוצע השנה בקובץ אחד. על רו"ח להשתמש בנוסח הדיווח המצורף, ולא בנוסחים הקודמים.

♦ רשם העמותות ורשם ההקדשות מתחייבים להמציא אישור ניהול תקין עד ליום 31.12.2014, לכל גוף שעמד בדרישות ההסדר, הגיש המסמכים במלואם במועד ולא נמצא ליקוי בפעילותו.

♦ רצ"ב קישורית להודעה המלאה: <http://www.icpas.org.il/news/newsitem.asp?id=1548>

♦ מצ"ב תוכן מכתבה של הגב' איריס שטרק, רו"ח- יו"ר הוועדה לטיפול בנושא מלכ"רים, עמותות והמגזר ההתנדבותי בלשכת רואי החשבון, בנושא- ארכות להגשת דוחות כספיים לשנת 2013 וקבלת אישור ניהול תקין לשנת 2015 - לרשות התאגידיים:

♦ הרינו שמחים לבשר על גיבוש הסדר אורכות לגבי הגשת דוחות כספיים לשנת 2013 לעמותות ולחברות לתועלת הציבור, כפי שהוסכם עם עו"ד אביטל שרייבר, סגנית ראש רשות התאגידיים (מלכ"רים). מצורף הסדר האורכות הכולל את עקרונות ההסדר ומועדי ההגשה וכן, קבצי הדיווח הנדרשים כחלק בלתי נפרד מההסדר.

העברת חומר לנישום בשלב השומה

ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח)
גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

כי אין לו סמכות למסור החומר מאחר והחקירה בעיצומה ומסירת החומר עלולה לפגום בטיב החקירה.

♦ יתכן ויש שמץ של אמת בדברי פקיד השומה, אך גם אם אמת זו אכן מתקיימת נראה, כי פקיד השומה נוהגים בעניין בחיפזון ולא בצדק.

לפקיד השומה עומדות מספר לא מועט של שנים לטובת בדיקת דו"חות הנישום על כן ראוי כי פקיד השומה ימתין קודם כל לממצאי החקירה ולהחלטה אם להעמיד את הנישום לדין. אם יוחלט להגיש כתב אישום, הרי שברור כי חומר החקירה יועבר מיד ואם יוחלט שלא, גם אז ניתן להעביר את חומר החקירה ולעשות בו שימוש לצרכים אזרחיים.

יתרה מזאת, לעיתים תכופות רשות המס החוקרת מותירה את המצב הלא ברור לפיו: מצד אחד לא מוגש כתב אישום ומצד שני לא יוצאת הודעה על סגירת החקירה זמן רב מידי ובתוך חלון זמן זה מוצאים פקידי השומה האזרחיים שומות ללא מתן הסברים ואסמכתאות בשל סיווג החומר כסודי.

לאור זאת נוכחים אנו, כי את העוול יש לתקן וכולו נובע ממחדליה של רשות המיסים. לדעתנו, רשות המיסים צריכה לפעול במהירות וביעילות בכל הקשור לחקירותיה כיון שאין מקום להותיר את הנישום בחוסר ודאות זמן רב מידי. אם אכן תנהג כך רשות המיסים, ימנע המצב האבסורדי בו פקיד השומה מצד אחד יוציא שומות ומנגד יסרב לספק הסבריו לשומה. בכל מקרה, אם בכל זאת פקיד השומה רוצה להתבסס על חומרי חקירה הוא חייב לספקם לנישום אחרת ימתין עד אשר יוחלט אם להגיש כתב אישום או לא. נזכיר גם, כי לכאורה פקיד השומה אינו נדרש למהר, שכן אם הנישום לבסוף יורשע על סמך אותם חומרי חקירה, יוכל פקיד השומה לפתוח שוב את השומות תוך שנה מיום ההרשעה. משכך, נראה כי פקיד השומה מוגן עד מאד מאובדן השומות כך שנראה דווקא, כי ראוי יותר לתת הגנה על זכויות הנישום במקרה זה. כך גם בכל מקרה שבו מתייצבים משני הצדדים אזרח מול מדינה.

♦ לסיום, יצוין כי השומות נערכות במטרה להביא לגביית מס אמת והאמת כידוע מצויה בטווח שבין שני הצדדים ולא באמתחתו של צד אחד בלבד. על כן מוצע לרשות המיסים לנהוג תמיד בשקיפות, **לכל הפחות** כשם שהיא מצפה לשקיפות דומה מצד אזרחיה דווקא.

♦ **הערת מערכת** - לענין חובת גילוי מסמכים במסגרת ערעורי מס (בעקבות פס"ד בני שטינמץ) - ראה בקישורית.

♦ כידוע, עפ"י פסיקת בתי המשפט המחוזיים ולאחרונה גם בבית המשפט העליון (**ר' פס"ד יורם לינוביץ**), נקבע, כי נישום חייב לכלול כל טענותיו כלפי שומות שהוציא לו פקיד השומה כבר בשלב ההשגה וכל הסבר שלא יינתן בשלב ההשגה לא ישמע בפני ביהמ"ש, אלא אם הוא נעדר בשלב ההשגה בשל נסיבות חריגות במיוחד.

♦ למרות שמומחים בתחום חולקים על האמור - ודי בעניין זה בכדי למלא עשרות אם לא מאות עמודים של טיעונים לגבי אי הצדק בקביעה זו ועד כמה קביעה זו מנוגדת לעקרונות הקבועים בתקנות סדר הדין האזרחי, **נתייחס לקביעה זו כנכונה לצורך הדיון במאמר בלבד.**

♦ אם אכן קביעה זו נכונה, הרי שהיא אמורה לחול דו צדדית, כלומר, אם נישום חייב לספק כל הסבריו כבר בשלב השגה, הרי שברור, כי גם פקיד השומה מחויב בכך ואף יותר, שכן חובת ההגינות חלה על רשות שלטונית באופן מוגבר לעומת אזרח "פשוט" (קל וחומר). למרות האמור, לא אחת, נתקלים נישומים ומייצגים בחומות בצורות מצד פקידי השומה אשר מתנגדים לספק את מלוא הסבריהם לאופן בניית השומה.

♦ למשל, לא מעט פקידי שומה מסרבים לתת הסבר כיצד המחלקה הכלכלית של רשות המיסים בונה את התדריכים הכלכליים הענפיים. כל שמציינת רשות המיסים בעניין הוא שהתדריך נערך על פי דגימת עסקים אמיתיים הפועלים באותו ענף ותוצאות התדריך הם לא יותר מאשר ממוצע משוכלל בין תוצאות הדגימה האמורה. רשות המיסים אינה מוכנה לספק את נתוני הבדיקה כגון: מהיכן נאספו הדגימות, מהי השוונות בין הנבדקים וכדומה כך שלא ניתן באמת לבחון את טיב הנתונים המופיעים בתדריך הכלכלי. יתרה מזאת המספרים המצויינים בתדריך הינם בד"כ נתונים שתומים שלא ניתן לאמתם מול המציאות בפועל.

♦ דוגמא נוספת ואף חמורה מקודמתה קוראת כאשר פקיד שומה מוציא לנישום שומות בהתבסס על עדות הנישום שניתנה תחת חקירה ו/או שנאסף לגבי אותו נישום חומר חקירה מנחקרים אחרים ו/או שנתפסו מסמכים ופקיד השומה מסרב להעביר לנישום ו/או למייצגו כל חומר בעניין בטענה, כי מדובר בחומר חקירה מסווג שלא יימסר עד אשר יוחלט אם להגיש כתב אישום. **כך למעשה נוצר אבסורד לפיו הנישום לא יכול להתגונן כראוי מול טענות פקיד השומה מאחר ואין בידיה את החומר עליו מתבסס פקיד השומה.** במצב כזה, בד"כ, מתחילה מסכת התכתבות בין מייצגי הנישום ופקיד השומה כאשר בד"כ טוען פקיד השומה,

הפסד הון יותר בקיזוז שבח לנושה רק באישור הנישום

עא 7800/10 עו"ד רונן מטרי נ' אליעזר אלקון
ירון הרוש, עו"ד

♦ **השאלה היא למי עומדת הזכות לעשות שימוש בהפסד זה – למשיבים או לבנק? סעיף 92(א)(1) לפקודה מתייחס ל"סכום הפסד הון שהיה לאדם בשנת מס פלונית ואילו היה ריווח הון היה מתחייב עליו במס". כלומר, הסעיף מתייחס להפסד שנצמח לנישום עצמו. סעיף 92(א)(1) מאפשר קיזוז הפסד שנוצר לנישום גם מול שבח מקרקעין. סעיף 48ב(א)(1) לחוק מס שבח מותיר בידי הנישום את האפשרות לבחור האם לקזז הפסדים מסכום השבח שנקבע לו, אם לאו. בהתאם, על נישום החפץ בקיזוז לבקש מפקיד השומה לקזז את הפסדיו מהשבח, ואם לא ביקש לעשות כן ולא המציא אישור מפקיד השומה לעניין זה, ההפסד לא יילקח בחשבון לעניין חישוב המס. בהתאם, בהוראות הביצוע של מס הכנסה נקבע כי ההפסד הינו נכס השייך לנישום, והנישום הוא היחיד הרשאי לבקש קיזוז הפסדים. מכאן נובע כי הזכות לקזז הפסד לפי סעיף 92(א)(1) ניתנה באופן אישי לנישום אשר לו נצמח ההפסד. בהתאם, השימוש בהפסד לצורך קיזוז נעשה רק לפי בקשת הנישום או מי שהוא יפה את כוחו. ההיבט האישי של זכות הקיזוז מוצא ביטוי גם בכך שהנישום זכאי לקזז את ההפסד לאו דווקא מהשבח שנוצר בעסקה המסוימת. המסקנה בדבר ההיבט האישי של זכות הקיזוז עולה בקנה אחד עם ההלכה החלה לגבי מסחר בהפסדים, שביסודה ניצב העיקרון לפיו נדרשת זהות בין הגורם שנהנה מקיזוז ההפסדים לגורם שספג את ההפסדים. ודוק, הנישום רשאי לעשות שימוש בזכות הנדונה לטובת גורם אחר וכן באפשרותו להסמיך אחר או להתחייב בפני אחר לעשות שימוש בהפסדיו בשמו. עם זאת, הדבר מצריך הרשאה מפורשת של הנישום בעניין. בהעדר התחייבות מפורשת וברורה של הנישום כי יעשה שימוש בהפסדיו בדרך כלשהי, לרבות לטובת אחר, או כי הוא יסמיך אחר לעשות כן, הרי שהזכות לעשות שימוש בהפסדיו שמורה לנישום. במילים אחרות, בלא התחייבות או בקשה מצד הנישום לאפשר לאחר לעשות שימוש בהפסדיו, חישוב המס בעת מימוש זכותו של נישום במקרקעין לטובת נושה, ע"פ שטר משכנתה, לא יביא בחשבון הפסדים שהנישום לא ביקש לקזז. ובמקרה הנדון, למשיבים הייתה זכות להתחייב כלפי הבנק כי אם יצמחו להם הפסדים, הם יעשו בהם שימוש לטובתו או ייפו את כוחו להשתמש בהם. ברם, בהעדר התחייבות מפורשת של המשיבים כי יעשה שימוש בהפסד לטובתו של הבנק, הרי שזכות זו עומדת לרשותם. בהתאם, אין מקום לחייב את המשיבים להשתמש בזכותם זו לטובת הבנק ולאפשר לכונס לקזז את ההפסד כנגד השבח ממכירת המקרקעין; ומכאן, אין להיענות גם לבקשה להורות, כי ההפסד הוא חלק מהנכסים המשועבדים לבנק וכי על המשיבים להשיב לקופת הכינוס את סכום ההפסד אותו קיזוז כנגד רווחיהם.**

התוצאה:

♦ הערעור נדחה

ניתן ביום 3.3.2014

ב"כ המערער: בעצמו, עו"ד יוסי מטרי

ב"כ המשיב: עו"ד הילה וינטרוב, עו"ד הילה דוארי

♦ ערעור על פסק דין (שהוכתר "החלטה") של ביהמ"ש המחוזי בת"א. המשיבים, בעלי מניות של חברת "אלמרט שיווק בינלאומי בע"מ", משכנו נכס מקרקעין שהיה בבעלותם לטובת הבנק כערובה לתשלום חובות החברה לבנק. לצד זאת חתמו המשיבים על כתב ערבות לחובות החברה כלפי הבנק. החברה לא עמדה בתשלום חובה לבנק. לאחר דרישת הבנק, קבע ביהמ"ש המחוזי, כי לבנק קמה עילה לאכיפת המשכנתא. גובה החוב היה שנוי במחלוקת. ביהמ"ש מינה את המערער ככונס נכסים על זכויות המשיבים במקרקעין, ובהמשך נמכרו המקרקעין על-ידו. לאחר השלמת הליכי המכר ומשנקבעה שומת מס השבח בגין המכירה, התברר, כי אין בקופת הכינוס די כספים כדי לפרוע את חוב החברה לבנק. על רקע זה, הגיש הכונס לביהמ"ש המחוזי בקשה לחידוש ההליכים. בבקשה נטען, כי כתוצאה ממימוש המקרקעין, נוצר למשיבים הפסד הון הניתן לקיזוז כנגד השבח מהמכירה. הכונס חפץ לקזז הפסד זה כנגד השבח ממכירת המקרקעין וביקש, כי ביהמ"ש יורה למשיבים לחתום על המסמכים הדרושים לשם כך. ביהמ"ש קבע, כי הזכות לעשות שימוש בהפסד האמור היא נכס נפרד השייך למשיבים, שלא נכלל בנכסים ששועבדו לטובת הבנק, וכי המשיבים לא התחייבו להעמידו לרשות הבנק. מכאן הערעור.

♦ בערעור ביקש המערער מביהמ"ש העליון לבטל את החלטת ביהמ"ש קמא ולהורות, כי ההפסד שנוצר למשיבים בעקבות מימוש המקרקעין הוא חלק מהנכסים המשועבדים לבנק ועל כן, הכונס זכאי להשתמש בו על דרך קיזוז מן השבח. בנוסף, הוא ביקש המערער, כי בימ"ש יורה למשיבים להשיב לקופת הכינוס את סכום ההפסד בו עשו שימוש. לטענת הכונס, ההפסד אינו מהווה נכס נפרד מהזכויות במקרקעין ששועבדו לבנק, וכלל לא ברור האם ההפסד הינו בגדר "נכס" של המשיבים. טענתו העיקרית של הכונס היא, כי אף אם ההפסד הוא נכס נפרד מהמקרקעין וגם אם מדובר בזכות אישית של המשיבים, כפי שנטען, הרי שההפסד נכלל בנכסים ששועבדו לבנק במסגרת שטר המשכנתה, ע"פ לשונו וכוונת הצדדים.

ביהמ"ש העליון בפני כב' הש' גרוניס, מלצר וסולברג:

♦ בסעיף 92(א)(1) לפקודת מס הכנסה נקבע, כי הפסד הון העומד בתנאים שנקבעו בסעיף, יותר בקיזוז כנגד ריווח הון או כנגד שבח מקרקעין לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה). **השאלה האם ניתן לראות בסכום ששילם אדם שערב באופן אישי לחובות של חברה, עקב מימוש הערבות, כהפסד הניתן לקיזוז לפי סעיף 92(א), הוכרעה בהלכת זיסו גולדשטיין.** בפסק הדין השיב ביהמ"ש על שאלה זו בחיוב וקבע, כי יש לאפשר לערב לקזז את ההפסד שנגרם לו כתוצאה ממימוש ערבותו כנגד שבח מקרקעין. במקרה הנדון, לא הייתה מחלוקת שהמשיבים שימשו כערבים לחוב החברה לבנק וערבותם מומשה. כפועל יוצא מכך, נוצר למשיבים הפסד הניתן לקיזוז לפי סעיף 92(א)(1) ובהתאם להלכת זיסו גולדשטיין.

השתק שיפוטי כלפי המדינה בהליכי מע"מ
עמ (נצ') 56242-05-12 חסוי בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף (טבריה)
אינגה אייזנברג, עו"ד (חשבונאית)

מכתב האישים המתוקן עולה, כי המערערת ומנהלה "השמיטו ולא כללו את העסקאות שנבעו ממכירות ללא הוצאת חשבונית מס כדין למ.ב. בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 3". המדינה לא טענה בהליך הפלילי שאין די ראיות המאפשרות לייחס השמטה למערערת ומנהלה, אלא טענה בצורה פוזיטיבית וחד משמעית, כי לא הושמטה הכנסה, וכן הוסיפה, כי אותה פעילות עבריינית שכן בוצעה, היינו: הוצאת החשבונות על שם אחר ולא על שם מ. – אין די ראיות להוכיח שנועדה להתחמק ממס, ועל כן יוחסה למערערת עבירת סיוע לאחר בלבד. לפי עמדת המדינה בהליך הפלילי, להבדיל מהמערערת ומנהלה, מ. השמיט את המכירות בדיווחיו התקופתיים למנהל המכס והמע"מ, ואילו המערערת דיווחה על מכירותיה, אך לגבי חלק ממכירותיה למ. היא הנפיקה חשבוניות שלה על שם "לקוח" אחר, כך שאף עפ"י שדיווחה על הכנסותיה במלואן, סייעה למ. להשמיט הכנסות מדיווחיו. בהחלטת ביהמ"ש שדן בהליך הפלילי המערערת ומנהלה הואשמו רק בכך שסייעו למ. להתחמק מתשלום מס, ולא בכך שהשמיטו מס בעצמם.

◆ ביהמ"ש קבע, כי מקום בו המדינה הבהירה בעצמה בצורה הברורה ביותר, כי המערערת ומנהלה לא השמיטו בתקופה הרלוונטית את ההכנסה מדיווחיהם התקופתיים, ממילא מתבקשת המסקנה, כי חשבוניות מס הוצאו גם הוצאו, אלא שלא על שם מ. אלא על שם לקוחות אחרים.

◆ מדובר בטענות עובדתיות סותרות שאינן יכולות לדור בכפיפה אחת, שהרי אם במסגרת ההליך הפלילי טענה המדינה, כי המערערת לא השמיטה עסקאות, היינו: כי הוציאה חשבוניות עבור כל העסקאות ורשמה אותן בספריה, אלא שהוציאה חשבוניות על פי רישומים פנימיים כוזבים, כדי לסייע למ. להעלים קניות ומכירות; כיצד יכולה היא לטעון בהליך המיסוי דנא כי המערערת כן השמיטה עסקאות?! מדובר בטענה והיפוכה של המדינה בשני הליכים שונים ובפני שתי ערכאות שונות, על כל המשתמע מכך מבחינת דיני ההשתק השיפוטי. תורת ההשתק השיפוטי קובעת, כי בעל דין שטען טענה בהליך מסוים וטענתו התקבלה, מנוע מלהתכחש לטענתו גם בהליך נגד יריב אחר, אשר בעניינו לא נוצר מעשה בית דין, ולטעון טענה הפוכה (רע"א 8297/12 הפניקס הישראלי לביטוח בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי אין חולק, כי טענת המדינה ביחס לחלקם של המערערת ומנהלה בפרשה, כי לא הושמטו הכנסות, התקבלה ע"י ביהמ"ש שלפניו נידון התיק הפלילי, שהרי ביהמ"ש הסתמך על תגובת המדינה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי המדינה מושתקת מלטעון בהליך זה שהושמטו עסקאות מדיווחי המערערת, שעה שבמסגרת ההליך הפלילי הבהירה בתשובתה לטענות הנאשם האחר, כי לא הושמטו עסקאות כאמור.

תוצאה:

◆ הערעור התקבל.

ניתן ביום 6.3.14

ב"כ המערערת: עו"ד יעקב קסטל

ב"כ המשיב: לא צויין

◆ הודעת ערעור שהגישה החברה נגד המשיב, שעניינה ערעור על השומה וכן על הקנס שהוטל על המערערת לפי סעיף 95 לחוק מס ערך מוסף (להלן: "החוק"). במסגרת הודעת הערעור לא נכללה טענת ההשתק השיפוטי, וזו הועלתה ע"י המערערת רק בשלב מתקדם יותר של ההליך, במסגרת הגשת התצהיר מטעם המערערת, אף שבא כוח המערערת בהליך זה ייצג אותה גם בהליך הפלילי, וחזקה, כי כל המסמכים הרלוונטיים היו ברשותו. יחד עם זאת, לאור משמעות הטענה והשלכותיה, ביהמ"ש דן בטענה לגופה, והתייחס למועד העלאת הטענה ושיהוי המערערת בהעלאת הטענה רק בשלב פסיקת הוצאות. ביהמ"ש הבהיר, כי ככל שהטענה המקדמית שהעלתה המערערת תתקבל, כי אז הערעור יתקבל, ולהיפך, היינו: ככל שטענת הסף תידחה, כך גם יידחה הערעור.

◆ טענת המערערת להשתק השיפוטי הינה, כי המדינה מנועה מלטעון כיום, כי המערערת השמיטה עסקאות מדיווחיה, לאחר שבמסגרת ההליך הפלילי ציינה בתגובה לטענות מקדמיות שהעלה אחד הנאשמים האחרים בתיק, כי המערערת ומנהלה לא השמיטו הכנסה מדיווחיהם התקופתיים למנהל מע"מ. לטענת המערערת, המדינה הצהירה באופן פוזיטיבי וחד משמעי במסגרת ההליך הפלילי, כי בתקופה בה עסקינן לא הושמטו עסקאות מדיווח המערערת למשיב. עפ"י הנתען, גם סעיף האישים וגם העונש שהוטל מלמדים, כי המערערת לא הואשמה בהגשת דו"חות כוזבים שבמסגרתם הושמטה הכנסה כלשהי, אלא רק הואשמה בכך שלא רשמה בספריה את העובדה שהסחורה הרלוונטית נמכרה לנאשם הנוסף, ובכך סייעה לו להעלים רכישות ומכירות שלו. המערערת טוענת, כי לא הוציאה אמנם את החשבוניות על שם "מ", אך הוציאה אותן לגורמים אחרים ודיווחה על סך כל עסקאותיה, כך שאין העלמת מכירות מצדה והיא אכן לא השמיטה עסקאות בדוחות התקופתיים, כפי שציינה המדינה במסגרת ההליך הפלילי.

◆ המשיב טוען, כי אין די בהסכמות אליהן הגיעו הצדדים במסגרת ההליך הפלילי, לרבות תיקון כתב האישים, על מנת ליצור כלפיו מניעות בהליך האזרחי. בנוסף, לא מתקיימים תנאיו של השתק במקרה זה, שכן לא ניתן בהליך הקודם פס"ד עפ"י אותם דיני ראיות החלים במקרה זה, דבר שעפ"י הפסיקה מצדיק דחיית טענת המניעות. עוד טוען המשיב, כי קבלת טענת ההשתק של המערערת עשויה לפגוע באכיפת שלטון החוק ובתשלום מס אמת שלא שולם בסכומים ניכרים, דבר שאין לתיתו.

ביהמ"ש המחוזי בנצרת - כב' השופט אטף עיילבוני:

◆ עפ"י הנתען בכתב האישים המתוקן (ת"פ 39489-06-10 (שלוס – פ"ת) במספר מועדים שונים מכרו המערערת ומנהלה ללקוח בשם מ.ב. (להלן: "מ.") מוצרים בכמות של לפחות 6 מיליון ליטרים. לפי כתב האישים המתוקן, לא הוציאו המערערת ומנהלה חשבוניות מס כדין על כמות של 4.5 מיליון ליטרים לפחות, בסכום שאינו ידוע.

אימתי יחול הפטור ממע"מ בגין רכישת "דירת מגורים" ע"מ 13-04-15266 י.ו.מ.מ. נכסים והשקעות בע"מ נ' מנהל מע"מ ירושלים אמיר אבו-ראזק, משפטן

מקרה, גם אם טענות המערערת לא תתקבלנה, אין מקום למסות אותה על מלוא סכום המכירה, כי אם בערך המוסף.

♦ **לטענת המשיב**, מתוך תיאור העובדות דלעיל עולה כי רוב העסקה הייתה במכירת קרקע וזכויות הבנייה עליה ולא במכירת דירת מגורים. סעיף 5(ב) לחוק מנוסח באופן ברור וחד משמעי, כך שניתן להחילו על מסחר בדירת מגורים בלבד, בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף. אשר על פי דין לא היה ראוי לנכות את התשומות בעת רכישת הדירה.

ביהמ"ש המחוזי בי-ם לפני כב' השופט דוד מינץ:

♦ בהעדר הגדרה בחוק, נראה כי יש לתת למונח "דירת מגורים" את המשמעות הרגילה בלשון בני אדם, לפיה מדובר ביחידה נפרדת המשמשת בפועל למגורים. זאת ועוד, כדי שהרוכש יהנה מהקלת המס שבסעיף, עליו לרכוש את הנכס כדירת מגורים והסעיף לא יחול כאשר נרכשת דירה ישנה לשם הריסתה על מנת לבנות לאחר מכן דירות חדשות המיועדות למכירה. הריסת הדירה גורמת לכך שהקנייה הינה הלכה למעשה קנייה של מקרקעין רגילים ולא של דירת מגורים, דבר המונע את החלת הסעיף על המכירה. לפיכך, אין לקבל את עמדת המערערת, שאין משקל לכוונתם הספציפית של הצדדים לעסקה, וודאי לכוונתה הספציפית של המערערת. מכאן שהמונחים בהם השתמשו הצדדים להסכם והלבוש שבו הם הלבישו את ההסכם מהווים ראייה לכאורית על טיב תוכנו, ולא יותר מזה ואם תוכנו של ההסכם מראה שהמדובר בעסקה שונה במהותה הממשית משם התואר או מהלבוש שניתן לה בהסכם, בית המשפט התעלם מאותו שם תואר או לבוש, וידון בעניין על פי טיבה האמיתי של העסקה. במקרה זה, ניכר בעליל כי המקרקעין נרכשו על ידי המערערת לשם פיתוחם, הריסת המבנה (או על ידי המערערת עצמה או על ידי הרוכש ממנה), ומכירת המקרקעין לשם בניית בניין בעל מספר רב של דירות עליהם. בהסכם המכר של המקרקעין על ידי המערערת היא לא הזכירה כלל את דירת המגורים, אף לא בדיווח שלה לרשויות מיסוי מקרקעין. הנכס לא הוגדר כדירת מגורים בשני הסכמי הרכישה, הוא לא דווח כך על ידי שני המוכרים לרשויות מיסוי המקרקעין, ואף המערערת מילאה את פיה מים שעה שמנהל מיסוי מקרקעין חייב אותה במס על מלוא התמורה ששולמה על ידה, כרוכשת קרקע בלבד. גם עדות אחד מקבוצת הרוכשים מלמדת כי מדובר בעסקה לרכישת קרקע ומכירתה. פועל יוצא מכך, שהעסקה מחויבת במס ערך מוסף על מלוא סכום העסקה ולא רק על הערך המוסף שלה, דבר שהיה נכון לו אכן הייתה במקרה זה תחולה לסעיף 5(ב) לחוק, שאינו חל, כאמור, לגבי העסקה שבוצעה בפועל.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה.

ניתן ביום 2.3.2014

ב"כ המערער: עו"ד דוד קמחין

ב"כ המשיב: עוה"ד מני מנחם, פרק' מחוז י-ם

♦ חברת י.ו.מ.מ. נכסים והשקעות בע"מ (להלן: "המערערת") רכשה נכס בירושלים שהינו חלקת מקרקעין כבת 734 מ"ר עליה היה בנוי מבנה בגודל של כ- 200 מ"ר בן ארבעה חדרים. את החלקה רכשה המערערת בשני שלבים: האחד ביום 31.12.07 תמורת כ-4,500,000 ש"ח עבור 2/3 מהנכס; והשני ביום 18.02.08 תמורת \$600,000 (2,161,200 ש"ח) עבור יתרת השליש. המוכרים של החלק הראשון במקרקעין דיווחו על העסקה לרשויות מיסוי מקרקעין בשתי הצהרות שונות: האחת על מכירת דירת מגורים בשווי מחצית התמורה, לגביה נתבקש פטור מתשלום מס שבח; והשנייה על מכירת קרקע בשווי המחצית השנייה, בתשלום מס. הצהרות אלו לא נתקבלו על דעת מנהל מיסוי מקרקעין ולמוכרים הוצאה שומה לפי מיטב השפטיטה בה נקבע כי שווי הזכות הפטורה ממש שבח יעמוד על 1,334,562 ש"ח בלבד. המערערת לעומת זאת הצהירה לרשויות מיסוי מקרקעין על רכישת דירת מגורים בלבד. מנהל מיסוי מקרקעין גם לא קיבל את הדיווח של המערערת וחייב אותה במס בגין רכישת קרקע לגבי מלוא הסכום שבהסכם הרכישה עם המוכרים. המערערת לא השיגה על קביעה זו. יצוין כי בהסכם הרכישה תואר הנכס כדירה הבנויה על קרקע, כאשר הן המקרקעין והן הדירה קבלו בהסכם הגדרה נפרדת משל עצמן. המוכר של החלק השני במקרקעין הצהיר על מכירת קרקע המכילה בית מגורים בשווי \$450,000 וקרקע בלבד בשווי \$150,000. גם הצהרה זו לא נתקבלה על דעת מנהל מיסוי מקרקעין, אך בהשגה שהגיש המוכר על החלטת המנהל, סוכם כי שווי הזכות הפטורה ממש שבח יעמוד על \$300,000 ועל היתרה ישולם מס מלא כדין. גם על עסקה זו מוסתה המערערת על מלוא סכום הרכישה בגין רכישת קרקע ולא על דירת מגורים, והיא גם לא השיגה על קביעה זו. בהסכם הרכישה של עסקה זו תואר הנכס כ"חלקה המהווה דירת מגורים", כאשר הנכס כולו כונה בהסכם "המקרקעין" ואילו זכויות המוכר במקרקעין כונו "הממכר". ביום 17.4.11 מכרה המערערת את הנכס לקבוצת 14 רוכשים תמורת 7,500,000 ש"ח שרכשה את הקרקע לצורך בניית דירות. בהסכם המכירה דובר אך ורק על חלקת מקרקעין שכונתה בהסכם "הנכס", ודירת המגורים לא הוזכרה כלל בהסכם זה. בדיווח על מכירת הנכס למס שבח המערערת הצהירה על מכירת קרקע בלבד וביקשה פטור לפי סעיף 50 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג-1963 (להלן: "חוק מיסוי מקרקעין") – זאת בשל מיסוי מכירת הנכס כמלאי עסקי המחויב במס הכנסה. בהצהרת הרוכשים לרשויות מיסוי מקרקעין, הם הצהירו על רכישת מקרקעין בלבד, מבלי שהזכירו כלל את דירת המגורים. המשיב ראה במכירה כמכירת קרקע ולא כדירת מגורים והוא חייב את המערערת בתשלומי מע"מ על מלוא העסקה. השגת המערערת על השומה נדחתה ומכאן הערעור.

♦ **לטענת המערערת**, לאור עובדה, כי הייתה דירת מגורים על המקרקעין, אין מקום לפיצול הרעיוני אותו ערך המשיב אין בכוונת המערערת לעניין רכישת ומכירת הנכס כדי להשפיע על היות רכישת הקרקע כדירת מגורים המזכה את המערערת בחיוב מע"מ מופחת. בכל

שרת המשפטים נאבקת בשחיתות

שרת המשפטים, הגב' ציפי לבני, פנתה בקריאה לציבור להעביר המלצותיו על חושפי שחיתויות הראויים לקבל תעודת הוקרה. החוק לעידוד טוהר המידות בשירות הציבור, התשנ"ב-1992, נועד לעודד עובדי ציבור לחשוף מעשי שחיתות או עניינים אחרים הפוגעים בטוהר המידות במקום עבודתם. עפ"י החוק, בסמכות נשיא המדינה להעניק תעודת הוקרה על תרומה לטוהר המידות במוסדות ציבור למי שתלונתו על מעשה שחיתות נמצאה מבוססת. בנוסף לפנייתה לציבור, פנתה שרת המשפטים, הגב' ציפי לבני, באמצעות היחידה הממשלתית לחופש המידע, לרשימת הגורמים המנויים בבקשה להמליץ על מועמדים לקבלת תעודת הוקרה. ההמלצות תבחנה במשרד המשפטים, וחוות דעתה של שרת המשפטים, לגבי כל אחת מן ההמלצות, תועבר להחלטת נשיא המדינה.

תנאי להגשת המלצה לשרת המשפטים לקבלת תעודת הוקרה הוא קיומה של תעודה שנתנה לעובד ציבור מאחד הגופים המבקרים, שקובעת שהתלונה נמצאה מבוססת. את ההמלצות ניתן להגיש עד ליום 01.06.2014, דרך כתובת דוא"ל: tohar.midot@justice.gov.il מידע נוסף ניתן למצוא באתר משרד המשפטים: <http://index.justice.gov.il/SpecialProjects/Pages/Integrity.aspx>

תשובות להתמחות עו"ד – לא מיידיות !

המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין אישרה הצעה לקביעת מועדים למתן תשובת המאמן ותשובת המועמד להתמחות. לפי התיקון, המאמן יודיע על קבלת מועמד להתמחות אצלו לא לפני עבור 14 יום ממועד תחילת הראיונות, והמועמד יאשר זאת לא לפני 72 שעות ממועד קבלת הודעת המאמן. בהצבעה שנערכה ביום 11.3.14 בקרב המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין, התקבלה החלטה לקביעת מועדים למתן הודעות המאמן והמועמד להתמחות באשר לקבלה להתמחות. תיקון זה נועד להסדיר את הבעיה שנוצרה באשר למועדי הראיונות שעורכים מאמנים למועמדים להתמחות והתשובות למתמחים וכן מועד מתן תשובות המועמדים להתמחות למאמנים. לפי התיקון, המאמן יודיע על קבלת מועמד להתמחות אצלו לא לפני שיעברו 14 יום ממועד תחילת הראיונות, והמועמד יאשר זאת לא לפני 72 שעות ממועד קבלת הודעת המאמן.

רשות המסים פושטת על ענף הסלולאריים

עשרות שוטרי מרחב לכיש, המחוז הדרומי ומבקר רשות המסים פשטו (ביום 19.3.14) על 15 בתי עסק באשדוד, בהם על פי החשד התבצעו עבירות מס והוחזקו טלפונים החשודים כגנובים. במבצע שקיבל את הכינוי "שיחה ממתינה" נתפסו מאות טלפונים וציוד נוסף. יש חשד לביצוע עבירות מס בהיקף של מיליוני שקלים. בתום חודש ימים של פעילות סמויה פשטו עשרות שוטרי מרחב לכיש, משטרת אשדוד, שוטרי יחידת ההונאה של המחוז הדרומי ולוחמי סמ"ג 5 של מג"ב יחד עם 18 צוותים מרשות המסים – מבקרים ממשרדי מע"מ אשדוד ומס הכנסה אשקלון על 15 בתי עסק לממכר טלפונים סלולאריים באשדוד ובתיים של בעלי בתי העסק בחשד, כי החזיקו ברכוש החשוד כגנוב. עבירות שוד וגניבת טלפונים סלולאריים הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה". בעיר אשדוד בלבד התבצעו בשנת 2013 למעלה מ-450 עבירות הקשורות בטלפונים סלולאריים כגון: שוד, חטיפה וגניבה. מטרת המבצע היתה לאתר רכוש גנוב ולפגוע במקורות ההון בעסקים שבהם זיקה לגורמים עברייניים. במבצע עליו פיקד **פקד סהר שאול** ממשטרת אשדוד/מרחב לכיש נתפסו למעלה מ-400 מכשירי טלפון ניידים, עשרות מחשבים ניידים, מאות כרטיסי "סים", טאבלטים, וכיוב', שעל פי החשד חשודים כגנובים.

נתפס בשדה התעופה עם שעוני רולקס ומזומן

ביום שישי האחרון עיכבו **בודקי מכס נתב"ג** תושב בית שמש כאשר עבר במסלול הירוק עם הגיעו ארצה מדרום אפריקה. כאשר נתבקש להעביר את מטלטליו במכונת השיקוף נמצאו ממצאים חשודים ועל כן הועבר לבדיקה ידנית, במהלכה נמצאו עשרות שעוני רולקס. כאשר נשאל, הודה החשוד, כי ברשותו בנוסף יהלומים ומטבע זר. מבדיקה מעמיקה נתגלו 290,000 דולר במזומן, 20,000 דולר במטבעות שונים, 24 שעוני רולקס ששוויים מוערך בכ-200,000 דולר, ו-91 יהלומים בשווי של כ-300,000 דולר. החשוד הועבר לחקירה ביחידת חקירות מכס ירושלים והדרום, שם הודה בעבירות המיוחסות לו ונעצר להמשך בדיקה. **כב' השופט ירון מינטקביץ**, מבמ"ש השלום בירושלים נעתר לבקשת רשות המסים והאריך את מעצרו של החשוד עד ליום 17.03.14.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.